Dosar nr. 5r-201/26
4-25173500-21-5r-03062026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 septembrie 2026 *****

Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Alexandru Ciorba
Grefieri – Maia Strogoteanu

a examinat în ședință publică contestația înaintată de **Dabija Gheorghii** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 405682 din 08 decembrie 2025, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t :

La 08 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 405682, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, constatându-se că, în perioada 01.01.2024 - 20.10.2024, Dabija Gheorghii, a pretins, a acceptat și primit sume bănești prin aplicația mobilă PSB, pentru susținerea și îndeplinirea condițiilor înaintate de pretinsul bloc politic Șansa, cu votarea „nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 nr. 405682 și decizia de sancționare din 08 decembrie 2025 emisă pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, la 09 decembrie 2025, Dabija Gheorghii, a depus contestație în adresa Inspectoratului de Poliție Cimișlia, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 405682 și decizia de sancționare din 08 decembrie 2025, încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatarului lipsește fapta contravenției prevăzută de art. 47^1 din Codul contravențional.

În ședință de judecată agentul constatator din cadrul IP Cimișlia fiind citat legal nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele de neprezentare și nici nu a solicitat amânarea ședinței de judecată. Astfel, prin prisma art. 455 din Codul

contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia

În ședință de judecată, **Dabija Gheorghii**, fiind citat legal nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele de neprezentare și nici nu a solicitat amânarea ședinței de judecată. Astfel, prin prisma art. 455 din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele cauzei contravenționale și contestația depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, contestația înaintată de **Dabija Gheorghii** este întemeiată și pasibilă admiterii, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (4) din Codul contravenţional, contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

La caz, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 08 decembrie 2025. Prin urmare, contestația depusă de **Dabija Gheorghii** la 09 decembrie 2025, a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de norma menționată supra.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Referitor la termenul depunerii contestației în raport cu data recepționării deciziei contestate și data depunerii contestației, instanța de judecată atestă respectarea termenului de 15 zile pentru formularea căii de atac garantată de lege, prevăzută de art.448 din Codul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau

agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 08 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 405682, prin care Dabija Gheorghii a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie suma de 25000 de lei.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului, precum că, în perioada 01.01.2024 - 20.10.2024, Dabija Gheorghii, a pretins, a acceptat și primit sume bănești prin aplicația mobilă PSB, pentru susținerea și îndeplinirea condițiilor înaintate de pretinsul bloc politic Șansa, cu votarea „nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel cu referire la normele precitate, reieșind din materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ține să precizeze faptul că articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională. Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art. 6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența

unei „acuzații” în materie „contravențională”, cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o „acuzație” în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993, CEDO a statuat că „(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”. În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, contestatarul („acuzatul”) urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare, sub aspectul legalității actelor contestate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 din Codul contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 445 din Codul contravenţional, iar, cu referire la

prevederile art. 443 din Codul contravențional, instanța de judecată conchide că, *absența acestora nu afectează în mod esențial fondul cauzei*.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, **instanța evidențiază că,** forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la discreția fiecărui sistem de drept, pentru a reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța de judecată are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 07 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57).

Așa fiind, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a

cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În susținerea vinovăției contravenientului **Dabija Gheorghii**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, **care au fost cercetate în ședința de judecată**, și anume:

- Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 405682 din 08 decembrie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Dabija Gheorghii în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional;

- proces-verbal de audiere a persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional din 08 decembrie 2025, potrivit căruia Dabija Gheorghii nu recunoaște săvârșirea contravenției, comunicând că nu a fost simpatizantul la nici un partid politic, nu a pretins și nu a primit bani;

- un înscris „Extras din fișier excel", care conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon, compania de telecomunicații și SMS PSB „6";

- un înscris „Extras din fișier excel", care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului și identificatorul „PSB";

- Copia scrisorii din 07 aprilie 2025, adresată Șefilor Inspectoratelor de Poliție Teritoriale, prin care au fost remise materiale și probe acumulate, *pentru examinare conform competenței prin prisma prevederilor art. 47[1] din Codul contravențional*, de asemenea a fost solicitată informarea zilnică a rezultatelor obținute aferent materialelor ce rezultă din procesul contravențional RAP01433516;

- Copia raportului de analiză informațional-criminală, a ordonanțelor procurorului delegat în procuratura Anticorupție și a încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr. 2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Codul contravențional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prevede răspundere pentru pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, acțiuni care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nu

face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și în urma examinării detaliate a înscrisurilor anexate la dosarul contravențional, instanța de judecată constată inexistența unor probe pertinente și concludente care să demonstreze vinovăția cetățeanului Dabija Gheorghii în comiterea contravenției care îi este imputată. Totodată, contrar celor reținute de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată apreciază că probele administrate în cadrul procesului contravențional indică faptul că fapta imputată nu a fost săvârșită de contravenient.

În acest context, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana indicată în procesul-verbal trebuie demonstrate potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil”. Analiza materialelor cauzei contravenționale arată că nu există nici o probă administrată conform prevederilor art. 425 Codul contravențional care să demonstreze, în conformitate cu acest principiu, că Dabija Gheorghii a comis fapta incriminată. Procesul verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 405682 din 08 decembrie 2025, întocmit în privința lui Dabija Gheorghii, conține anumite înscrisuri, însă acestea nu pot fi reținute ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator. În cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție, conform art.375 alin.(1) Codul contravențional. La caz, existența faptei contravenționale și eventualitatea comiterii acesteia de către contravenient trebuia demonstrată potrivit standardului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, însă agentul constatator nu a administrat probe care să permită formarea unei concluzii certe că Dabija Gheorghii a săvârșit fapta prevăzută de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este definit prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47[1] din Codul contravențional constă în acțiunea prejudiciabilă de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin intermediari, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acestei acțiuni, în speță acceptarea și recepționarea mijloacelor bănești de către făptuitor, reprezintă elementul concret incriminat în sarcina petentului.

Conform art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, nici o probă nu are o valoare prestabilită, iar simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui temei suficient pentru atragerea la răspundere contravențională.

La caz, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională exclusiv pe

baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate probe suplimentare care să demonstreze vinovăția petentului. Această omisiune nu a fost compensată nici pe parcursul ședinței de judecată.

Instanța de judecată subliniază că sarcina probei revine organului constatator, neputând fi inversată în sensul obligării contravenientului să-și demonstreze nevinovăția, care se prezumă conform art. 375 alin. (1) Codul contravențional.

Așa fiind, în lipsa probelor pertinente și concludente, instanța de judecată constată că agentul constatator nu a dovedit că Dabija Gheorghii a pretins/acceptat/primit mijloace bănești, soluția de sancționare bazându-se doar pe simpla constatare a unor mesaje transmise prin aplicația „PSB", fapt care, fără demonstrarea intenției de a influența votul în alegeri, nu constituie faptă sancționabilă de lege.

Referitor la înscrisul „Extras din fișierul excel", în coroborare cu Raportul de analiză informațional-criminală aferent cauzei penale nr. 2023970322, instanța de judecată reține că, conținutul extrasului din lista de colectare a operatorului denotă expedierea de către „PSB" Bank a unor SMS-uri abonatului (petiționarului), însă, care este conținutul acestor SMS-uri nu a fost prezentat de către agentul constatator, or, la caz nu a fost analizat telefonul mobil al petiționarului și nici nu a fost prezentat un extras bancar, care ar demonstra pretinderea, acceptarea sau primirea unor mijloace financiare prin intermediul acestei aplicații ***în scopul coruperii electorale***.

În cauza Demirhan și alții contra Turciei, Curtea a constatat că abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock" – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil. Prin urmare, urmau a fi anexate, prezentate și alte probe care ar indica la acțiunea de pretindere, acceptare sau primire.

Astfel, în opinia instanței de judecată, simpla apariție a unei persoane pe listele presupus implicate sau instalarea unei aplicații nu constituie probă suficientă pentru a demonstra vinovăția „dincolo de orice dubiu rezonabil", conform standardului legal aplicabil în procedura contravențională. Or, lista invocată de agentul constatator nu a fost administrată conform art. 425 Codul contravențional sau art. 93-94 Codul procedură penală și, prin ea însăși, nu are caracter concludent. Mai mult, sursa informațiilor privind acceptarea mijloacelor bănești provine din raportul de analiză informațional-criminală întocmit în cauza penală nr. 2023970322. Acest raport nu se referă expres la contravenient, nu conține date personale identificabile și nu a fost administrat legal în cadrul procedurii contravenționale, astfel încât nu poate fi considerat mijloc de probă în sensul art.

425 alin. (2) Codul contravențional.

În consecință instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația potrivit căreia contravenientul ar fi pretins mijloace financiare nu este susținută de probe suficiente. Procesul-verbal la pct. 6, „Fapta contravențională”, nu detaliază în ce împrejurări sau modalitate concretă Dabija Gheorghii ar fi pretins sumele bănești, nefiind indicate probe care să demonstreze că pretinderea/acceptarea/primirea banilor a avut loc în scopul influențării exercitării drepturilor electorale, conform cerințelor art.47[1] Codul contravențional. Agentul constatator nu a prezentat astfel de probe nici în faza documentării cazului contravențional, nici în cadrul ședinței de judecată. Pentru a fi configurată coruperea electorală pasivă, legea impune o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare a mijloacelor bănești, cu scopul determinat de influențare a votului. De asemenea, agentul constatator nu a stabilit momentul recepționării acelor mesaje de către contravenient, dacă acestea au fost accesate și, cu atât mai puțin, dacă au fost folosite pentru a confirma pretinderea sau primirea mijloacelor bănești.

La fel, la dosar nu există expertiză tehnică a aplicației „PSB”, nu există date bancare sau financiare privind eventuale transferuri, nu sunt prezentate textele SMS-urilor pretins primite de contravenient și nu există martori sau alte probe materiale, tehnice ori testimoniale care să ateste că Dabija Gheorghii ar fi acceptat, extras sau primit fonduri prin intermediul aplicației. Or, extrasele prezentate de către agentul constatator, arată doar că numărul de telefon ar aparține lui Dabija Gheorghii și că acesta ar fi primit un număr de mesaje prin aplicația „PSB”. În opinia instanței de judecată, simpla confirmare a primirii mesajelor nu este suficientă pentru a susține acuzația prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Mai mult, potrivit raportului de analiză informațional-criminală aferent cauzei penale nr. 2023970322 se menționează despre un flagel infracțional de corupere electorală prin intermediul aplicației „PSB” Bank, însă, la caz, instanța de judecată, reieșind din actele dosarului este în imposibilitate de a stabili cu certitudine că SMS-urile presupuse a fi primite de la „PSB” Bank de către petiționar au fost purtătoare de mijloace financiare în scopul coruperii electorale.

Astfel, agentul constatator nu a stabilit nici o legătură funcțională între aplicația menționată și un comportament electoral concret al contravenientului, precum un vot cumpărat. Nu au fost prezentate probe care să ateste că persoana a pretins, primit, acceptat sau extras fonduri prin intermediul aplicației. În lipsa probelor efective, instanța de judecată constată că procesul-verbal se bazează pe concluzii nesusținute, neexistând probe pertinente care să confirme vinovăția lui Dabija Gheorghii. Demonstrabilitatea vinovăției unei persoane presupune prezentarea de probe pertinente și concludente, administrate conform prevederilor legale și în raport cu procesul-verbal întocmit.

În lumina celor de mai sus, instanța de judecată reține că există un dubiu care nu poate fi eliminat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului conform principiului „in dubio pro reo”. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului subliniază că acest principiu completează prezumția de nevinovăție și are relevanță factuală înainte de a fi de drept. Justiția cere ca judecătorii să se bazeze pe certitudini dobândite prin probe decisive, complete și sigure, și nu pe probabilități.

Conform art.375 alin.(3) Codul contravențional și a principiului „in dubio pro reo”, toate dubiile neeliminate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei acuzate. Prin urmare, simpla constatare subiectivă a agentului constatator nu poate constitui temei suficient pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Instanța de judecată constată că concluziile agentului constatator referitoare la vinovăția cetățeanului Dabija Gheorghii în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Codul contravențional sunt nefondate. Acuzația formulată de agentul constatator nu se sprijină pe probe certe și concludente, iar la dosarul contravențional nu au fost anexate probe materiale care să confirme fapta incriminată contravenientului. Aceasta echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de a demonstra vinovăția persoanei vizate. Simplul fapt al indicării presupuselor fapte în decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale nu poate constitui temei legal de sancționare. La caz, agentul constatator și-a întemeiat concluzia exclusiv pe observațiile și presupunerile proprii, fără administrarea probelor corespunzătoare.

Astfel, potrivit procesului-verbal contravențional, lui Dabija Gheorghii i se impută comiterea unei contravenții prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Codul contravențional. Totodată, agentul constatator nu a prezentat probe care să permită stabilirea că faptele respective au fost comise efectiv de Dabija Gheorghii. Concluzia privind vinovăția contravenientului se bazează exclusiv pe constatările personale ale agentului, fără susținere probatorie obiectivă, ceea ce ridică dubii rezonabile privind veridicitatea acestora și împiedică instanța să considere probatoriu acele constatări.

Din analiza dosarului, instanța de judecată a constatat imposibilitatea stabilirii elementelor esențiale care să demonstreze vinovăția lui Dabija Gheorghii, în condițiile în care agentul constatator a determinat eronat presupusa faptă contravențională. Astfel, lipsesc dovezi obiective care să confirme veridicitatea situației de fapt reținute în procesul verbal contestat, ceea ce impune aplicarea principiului „in dubio pro reo” în favoarea contestatarului.

Reieșind din natura penală a contravenției, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) din Codul Contravențional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18

iulie 2010), urmează să exercite o investigație completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

La caz, deși agentul constatator impută lui Dabija Gheorghii comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, nu anexează careva probe din care să fie verificată și constatată vinovăția ultimului. Astfel că, instanța de judecată explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare „ex propriis sensibus" a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept „in dubio pro reo".

Așa fiind, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că, este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui **Dabija Gheorghii**, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or, susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Potrivit art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat **Dabija Gheorghii**, instanța de judecată conchide asupra faptului că, contestația înaintată de **Dabija Gheorghii** - este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia, cu încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 460-463 din Codul contravențional,

instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de **Dabija Gheorghii**.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 405682 din 08 decembrie 2025 și se încetează procesul contravențional în privința cet. **Dabija Gheorghii**, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Ciorba
Copia corespunde originalului Alexandru Ciorba